

Lavastus pole väikese printsi loo ümberjutustus, kuid juhitud on raamatu tähtsamatest sündmustest ja tsitaatidest.

Foto: Harri Rospu

PööningTants kutsub Estonia kammersaali

Oksana Titova: Tantsijad tõlgendavad väikese printsi sõnu kujundite, seisundite ja liikumise keeles.

Rahvusooperis Estonia sai alguse kaasaegse tantsu sari PööningTants, mille etendused toimuvad kõrgel kammersaalis. Sarja esimene lavastus oli Oksana Titova «Väike prints» Antoine de Saint-Exupéry raamatu ainetel.

Anneli Sihvart
anneli.sihvart@tallinn2011.ee

«Nii see etendus kui kogu projekt on mõeldud uudishimulikule publikule vanusest sõltumata,» selgitab sarja PööningTants kuraator ja koreograaf-lavastaja Oksana Titova.

«Inimestele, kellele meeldib nüüdisaegne kunst ja akadee-

Niisiis pole lavastus väikese printsi loo ümberjutustus, vaid metafoor.

Samas on väga täpselt juhitud raamatu olulisematest sündmustest ja tsitaatidest, paljusid stseenide lähtepunktiks olnud tsitaate leiab ka kavalehelt.

«Oleme lähtunud sellest, kas meid endid huvitab see, mis laval toimub,» räägib Oksana Titova.

Tulevikuperspektiivis võib öelda, et projekt tegeleb muuhulgas uue publiku juurdekasvatamisega.

Nüüdistants rahvusballetis eristub Eesti tantsumaastikul selle poolest, et balletitantsijate kehakasutus ja laval olemise põhimõtted on teistsugused.

Koreograafid võivad püüda seda lammutada, ära kasutada, sünteesida... Igal juhul peavad nad sellega arvestama. Tulemus on samas alati intrigeeriv.

«Tänapäeva ideaaltantsija ongi laia amplituuga, ta suudab tantsida peaosas nii

PööningTants kutsub Estonia kammersaali

Oksana Titova: Tantsijad tõlgendavad väikese printsi sõnu kujundite, seisundite ja liikumise keeles.

Rahvusooperis Estonia sai alguse kaasaegse tantsu sari PööningTants, mille etendused toimuvad kõrgel kammersaalis. Sarja esimene lavastus oli Oksana Titova «Väike prints» Antoine de Saint-Exupéry raamatu ainetel.

Anneli Sihvart

anneli.sihvart@tallinn2011.ee

«Nii see etendus kui kogu projekt on mõeldud uudishimulikele publikule vanusest sõltumata,» selgitab sarja PööningTants kuraator ja koreograaf-lavastaja Oksana Titova.

«Inimestele, kellele meeldib nüüdisaegne kunst ja akadeemiliselt koolitatud keha, kellele meeldib lugeda ja seoseid otsida.

Ma arvan, et need etendused otsivad ise oma publiku üles.»

Rännates enese algusesse

Etenduses on kuus või isegi seitse väikest printsi, ütleb Oksana Titova, kelle puhul pole tegelikult oluline ei nende vanus, juuksevärv ega sugu.

Välditud on ühe tegelase loo jutustamist, pigem võib laval toimuvat vaadelda olukorrana, kus kuus tantsijat on asetatud raamatusse ja nad rändavad sellest leheküljelt leheküljele haaval läbi, avastades end teekonnal mitmesugustes rollides, vaadeldes üksteist nii roosi, printsi, rebase kui mao silmade läbi, kogedes kõike, mis toimub, sõna otseses mõttes oma nahal ja jõudes seeläbi sügavamale iseendasse.

«Tantsijad tõlgendavad väikese printsi sõnu kujundite, seisundite ja liikumise keeles,» lisab Oksana Titova.

«Ehk saavad ka vaatajad Saint-Exupéry ja tantsijate jälgedes tagasi minna iseenda algusesse ja mõelda mõned olulised asjad üle.»

Niisiis pole lavastus väikese printsi loo ümberjutustus, vaid metafoor.

Samas on väga täpselt juhitud raamatu olulisematest sündmustest ja tsitaatidest, paljusid stseenide lähtepunktiks olnud tsitaate leiab ka kavalehelt.

«Oleme lähtunud sellest, kas meid endid huvitab see, mis laval toimub,» räägib Oksana Titova.

«Ma arvan, et need etendused otsivad ise oma publiku üles.»

«Prooviperiood oli üsna pikk. Loomulikult pole kerge repertuaariteatris projektantsuteatrit teha, sest tantsijatel on paralleelselt mitu etendust, millesse nad peavad süvenema. Sisse-väljalülitumine nõuab aega, aga proovi jaoks on aega loetud tunnid, ümberlülitumine peaks olema kiire ja konkreetne ning just see teebki protsessi keeruliseks.

Müts maha tantsijate ees, et nad suutsid «Manonist» joosta «Väikese printsi» proovi ja vastupidi ning õhtul teha «Lumivalgekese» etendust.»

Kuna etenduses on äärmiselt oluline roll animatsioonil, siis võib öelda, et lõplik stsenaarium kujunes lavastajal tihedas koostöös videokunstnik Andres Tenusaarega.

Akadeemiline taust lisab varjundeid

PööningTants annab märku, et rahvusballett on huvitatud klassika kõrval ka kaasaegsete esteetikate arendamisest.

Tulevikuperspektiivis võib öelda, et projekt tegeleb muuhulgas uue publiku juurdekasvatamisega.

Nüüdistantsi rahvusballetti eristub Eesti tantsumaastikule selle poolest, et balletitantsijate kehakasutus ja laval olemise põhimõtted on teistsugused.

Koreograafid võivad püüda seda lammutada, ära kasutada, sünteesida... Igal juhul peavad nad sellega arvestama. Tulemus on samas alati intrigeeriv.

«Tänapäeva ideaaltantsija ongi laia amplituuga, ta suudab tantsida peaosana nii klassikalises balletis kui paigutada end nüüdistantsu konteksti,» kinnitab Oksana Titova.

PööningTantsu järgmine lavastus, Dmitri Harchenko «OOO/Out Of Opera» esietendub novembrikuus.

Selle teemaks on inimeseks olemise uurimine. Lavastuse kaleidoskoopilistest kildudest koosnevat süžeed toetavad ooperi ajaloost laenatud kergesti äratuntavad kujud.

Väljavõtteid kavalehelt

«Minu planeedil elab pealtnäha väike armas tüdruk, kes tegelikult on hoopis kogenud naine... Ta tunneb rõõmu pisiasjadest.» (Eve Andre, tantsija)

«Minu planeedilt leiaks väike prints palju geomeetrisi ja abstraktseid kujundeid, mis kõik end liigutavad. Igas kujundis on peidus lõpmatu hulk tõlgendusi, seega võib iga tõlgendus olla nii tõene kui ka väär. Arvatavasti oleksin ka mina väikese printsi jaoks suhteliselt abstraktne liikuv kujund.» (Andres Tenusaar, videokunstnik)